

**SAHİBİ VE YAZI İŞLER
MÜDÜRÜ :**

**TÜRKİYE İSLÂM ENSTİTÜLER
TALEBE FEDERASYONU ADIN.
GENEL BAŞKAN**

Cahid BALTACI

İDARE MÜDÜRÜ :

İ. Lütfi ÇAKAN

BU SAYIDA

SELÂM	İSLÂM MEDENİYETİ
ALLAHA İMAN	Ebul-A'lâ EI-MEVDÜDİ Terc.: Mehmet AYDIN
İSLÂM SADELİK VE KOLAYLIKLAR DİNİDİR	Mehmed SOFUOĞLU
İSLÂMDA HAC	Tevfik ÇAPACI
İSLÂMDA VAHDET	Tahir BÜYÜKKÖRÜKÇÜ
HAYR'UN-NESSÂC	Dr. A. Şubhi FURAT
NE SÖYLÜYOR? (Şiir)	A. İhsan GENC
TEVFİK FİKRET	Mahir İZ
ALIM-SATIM AKDİ	Dr. Y. Ziya KAVARCI
ESKİ YAZI İLE YENİ YAZI	Sabri AKDENİZ
GARB ÜLKELERİNDE VE BİZDE DİN DERSLERİ	Hayrettin GÜLDİKEN
SEHERDE DUÂ (Şiir)	M. İlyas SUBAŞI
İSLÂM DİNİ VE MODERN FİZİK	Nahit DİNÇER
FERMAN DİLEĞİ (Şiir)	Mestan GÜNEL
SUALLERE CEVAPLARIMIZ	Gazi MERT
BUHRAN	Cahit ZARİFOĞLU
NAAT-I ŞERİF (Şiir)	Hersekli Arif HİKMET
TARİH VE LISÂNİYÂT	İ. Semaheddin CEM
MÜSİKİMİZİN MAHVINA DOĞRU	Cahit ÖNEY
MİSVAK — DIŞ FIRÇASI	Dr. Asaf ATASEVEN
EZİLENLER	Hilmi KURTULUŞ
HABERLER	İSLÂM MEDENİYETİ

İDAREHANE

Türkiye İslâm Enstitüleri Talebe Federasyonu Genel Merkezi
Nuruosmaniye Caddesi No: 82/1
Tel. : 22 46 02

CAĞALOĞLU — İSTANBUL

Haberleşme Ve Havale Adresi :
İSLÂM MEDENİYETİ, P.K : 1315

S İ R K E C İ

TEMSİLCİLERİMİZ

Ankara : T.İ.H.O.M.C.F. Genel Başkanı: **Mehmet KARAMAN**
Kayseri: T.İ.E.T.F. İkinci Başkanı : **İ. N. NURSAÇAN**
Konya : T.İ.E.T.F. Mah. İcr. Kom. Başk. : **Ahmet FİDAN**
İzmir : T.İ.E.T.F. Mah. İcr. Kom. Başk. : **Orhan ÇETİN**
Dış Münasebetler : **Mahmut ÖZTÜRK**

TEKNİK KADRO

Sekreter : **Erdoğan ATAK** Ressam : **Gürbüz AZAK**
Dizgi ve Baskı : **AHMET SAİT MATBAASI — İSTANBUL**
Yıl : 1. Sayı : 7
Basıldığı Tarih : 25 Şubat 1968

ABONE

Yıllık : 12 sayı, 30. TL.
Altı Aylık : 6 sayı, 15. TL.
Öğrencilere % 20 Tenzilât yapılır.
Yabancı Memleketlere İki katı.
Bir sayısını : 250 Kuruş.

İLÂN TARİFESİ

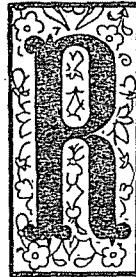
Dış Kapak: 2 renk 2.500 TL.
İç Kapak: 2 renk 1.500 TL.
Renkli ilân sahifesi :
Tamamı : 1.200 TL.
1/2 : 750 TL.
1/4 : 400 TL.
1/8 : 250 TL.

Mecmuamızdaki yazılar me'haz gösterilmeden alınmaz.
Gönderilen yazılar basılsın basılmasin iade edilmez.

Mûsikî

CAHİT ÖNEY

Mûsikîmizin mahvına doğru

ESMÎ gazetenin 30 Haziran 1966 tarihli nüshasında neşredilen «Türkiye Radyo Televizyon Kurumu Kuruluş ve Görev Yönetmeliği» Türk Mûsikisini kasdı ve gayri ilmi davranışlarla ortadan kaldırmak isteyenlerin âmâline göre hazırlanmış, hazırlanmıştır. Bu Yönetmelikte mûsikî; ilim dışı bir görüş ve kasıtlı 3'e ayrılmış ve Türk Mûsikisi ile Batı Müziğine ilâveten (ÇAĞDAŞ TÜRK MÜZİĞİ) gibi düzmece bir müzikten bahsedilmiştir.

(1980'e kadar Türk Mûsikisinin, Türkiye'de,

Türklere unutturulması) hakkında gizli plânlar hazırlanmış hususunda şayiâların dolıştığı şu sıralarda, bu davranışın ehemmiyet ve muhtemel neticelerine temas etmeden önce, bazı ilmi-iptidâi malûmların arzı zarûridir :

Dünyamızın, üzerinde yaşadığımız bölümünde 2 çeşit mûsikî icrâ edilir ve dinlenilir ki bunlar da: Türk Mûsikisi ve Batı Müziğinden ibarettir. Diğer kıt'alarda ise, Türk Mûsikisinin yerini Hind Mûsikisi, Çin Mûsikisi... alır.

Cigan müziği, Maçar müziği, Caz müziği, Ye-ye müziği, Opera müziği, Kilise müziği.. Batı Müziğinin tavrı, teknik ve maksat yönlerinden husûsiyet arzeden bölümlerinden ibaret olduğu gibi; Türk halk müziği, Klâsik müzik, San'at müziği, Oyun havaları, Câmî müziği, Tekke müziği.. Türk Mûsikisinin gene tavrı, teknik ve maksat yönlerinden husûsiyet arzeden bölümleridir.

Bir müziği diğerlerinden kesin hudutlarla ayırıp: (Bu Türk Mûsikisidir; bu Batı Müziğidir..) dedirten husûsiyet; bu müziklerin (SİSTEM)lerinin birbirine hiç benzemeyişinden; yani, bir oktavlık aralığın seslere bölünüş formüllerinin başkalığından ileri gelir. Meselâ: Batı Müziğinde 1 oktav aralık 12 (mûsâvî) ses şeridinde bölünmüştür; aynı aralık Türk Mûsikisinde ise 24 (gayri mûsâvî) parçaya bölünmüştür. (Bundan dolayıdır ki: Batı Müziğinde yarım ses vardır sözü doğru ve Türk Mûsikisinde çeyrek, dördte bir ses vardır, sözü ise yanlıştır). Bir kısım Asya millet-

lerinin müziğinde ise aynı aralık 5 (gayrı müsâvî) parçaya ayrılmıştır.

Cinsi ne olursa olsun her müzikte, önem sırasıyla: melodi, ritm, armoni (çok-seslilik) unsurları vardır. Bunlardan melodi, o müziğin sistemi ile ilgili olup en önemlisidir. Armoni ve hattâ ritmsiz (taksim, gazel gibi) müzik türleri (formları) bulunmasına mukabil, melodisiz müzik olamaz.

Batı Müziği sistemine göre bestelenmiş (veya başka bir sisteme ve meselâ Türk Müsıkisi sistemine göre bestelendiği halde Garp Müziği sistemine göre notaya alınmış!) bir esere, yalnızca Türk-Müsıkisinde bulunan Türk-aksağı, Müsemmen, Devri Hindî gibi ritimler (usüller) uygulanabilir; bu halde ortaya çıkan eser ne Türk Müsıkisi eseridir, ne Türk ve Batı Müzikleri karması bir eserdir; gene Batı Müziği eseridir! Bunun gibi, Türk Müsıkisi sistemine göre bestelenmiş ve dolayısıyla bu sistemin gerektirdiği husûsî bir nota ile tesbit edilmiş bir esere de armoni (çok-seslilik) uygulanırsa (ki çok iyi olur!), ortaya çıkacak eser, 24 (gayrı müsâvî aralık) bozulmamak kaydıyla (!) gene Türk Müsıkisi eseridir. Çünkü; armoni, kontrpuan, fûg, orkestrasyon gibi imkânlar müzik sistemi ile alakası bulunmayan birer teknik husûsiyetlerdir.

Yukarıda bir nebze de belirttiğimiz gibi 1 oktavı 12 yarım sestem müteşekkil Batı Müziğini ifade eden nota sisteminin değiştirme (alliterasyon) işaretleri (diyez, hemol, bekar..), 1 oktavı 24 gayrı müsâvî parçalı sestem müteşekkil Türk Müsıkisi eserlerini tesbit ve ifâdeye yetemez; bundan dolayı, ilâveten farklı diyez ve hemoller de kullanılmak zarûreti vardır.

Müzik hakkında bu iptidâi mâlûmâtı bilmecebûriye kaydettikten sonra sadede gelelim :

24 Sesli Türk Müsıkisi eserlerini 12 sesli Batı Müziği notası ile tesbit ve çok-seslendirmegi; Türk Müsıkisini geliştirmek yerine tahrif ve dejenere etmenin, yarın da ortadan kaldırmanın yolu olarak benimseyen bir kısım aşağılık kompleksi sâhibi Batı Müziği mensuplarımız; bundan yıllarca evvel (Çil horozum kayboldu, Adana'nın yolları taştan) gibi muharref ucubelerle ortaya çıkmışlar ve bunları Ankara Radyosunda, Türk Müsıkisi saatlerinden % 10'unu işgal ederek Modern Türk Müziği diye bizlere zorla dinletmek

volunu tutmuşlardı. Halbuki, yukarıda verdiğimiz izahattan da anlaşılacağı üzere, bu ucubelere müzik demek gerekse bile, tağyir ve ircâ edilmiş sistemine bakılarak Batı Müziği eserleri denmesi zarûri olurdu.. Diğer taraftan, Türk Müsıkisi eserlerini; bünyesini, sistemini bozmadan çok-sesliliğe (polifoniye) kavuşturmak mümkündür ve bu, rahmetli Hüseyin Sâdettin Arel ve talebeleri tarafından yapılmıştır. İşte asıl Çağdaş Türk Müziğini temsil eden bu eserlerin icrâsına bir türlü yanaşmamakla kasdını, anlayana açıklayan Radyolarımız, bu defa işi bir merhale daha ileriye götürerek, Resmî Gazete'de neşredilen bir Yönetmelikle, vaktiyle kullandığı ve Türk Müsıkisinin bir türü olarak târif ve programlarında takdim ettiği Modern Türk Müziği lâfını da bir tarafa bırakıp, Türk Müsıkisi ve Batı Müziği dışında bir Çağdaş Türk Müziği icâd etmiştir. Bu davranış, ilim bakımından utanç vericidir.

Sunun-bunun eserini tahrif ve tağyir ederek çok-seslendirmek yerine bizzat bu tarz besteler yapmalarının da bir sebebi olmak gerekir!

87, 99, 135, 143 cü maddeleriyle, yerine, Çağdaş Türk Müziği dedikleri bu düzmece müziği ikâme sûretiyle asıl ve asıl Türk Müsıkisini üçüncü bir merhalede ortadan kaldırmaya azmetmiş olanların âmâline göre hazırlanan bu Yönetmeliğin iptâlî şarttır. Tasvibi ile yürürlüğe girdiğine göre, Turizm ve Tanıtma Bakanının, iptâl hususunda da yetkili olması, genel hukuk kâideleri icâbudur. Bu hâdise, skandal; Turizm ve Tanıtma Bakanlığının; Türk ve Batı Müsıkilerinden ve hattâ umûmiyetle müsikiden anlayın müte-hassısı bulunmadığını, Bakan tasdikinin hasma-kalıp bir formalite icâbı sayıldığını ortaya koyması bakımından da esef ve dehşet vericidir!.. Millî Kütüphânemiz Müsiki bölümünün başında Türk Müsıkisinin ümmisi ve o nisbette de düşmanı, körü-körüne Batı Müziği hayrânı bir zâtn yıllardır tutuluşu, gerçek bir kıymet olan Genel müdürüne ekibini kurma yolunda mutlak selâhiyet tanınmaması.. ve bu yazıya sığmayacak sâir tasarruflar, Resmî mercilerin, Türk kültürü sahasında pek kifâyetsiz, bilgisiz olduğunun belâğ misâlini teşkil eder. Türk Müsıkisini dejenere etme plânının fâil-i aslısı TRT ise de, Yönetmelik Bakanlık tasdiki ile mer'iyete girdiğine göre; her beliyede

münhasıran TRT'nin suçlandırılması hatâlı yolu bırakılmalı; bu müessesenin kasdı kadar, bakanlıklar yetkililerinin cehli de dikkati çekmelidir.

Şunu da belirtelim ki; bu kasıtlı şahıslar, bu kâbil hesap sormalar karşısında Hükûmete: (Keyfiyeti Devlet Konservatuarımıza sorunuz; onların hükmüne, hakemliğine râzıyız!) demekte ve Devlet Konservatuarından da gene kendileri, emellerine göre karar çıkarmakta veya çıkartmaktadırlar. Bu oyun, çoktan bayatlamasına rağmen sürüp gitmektedir.

Turizm ve Tanıtma Bakanlığının bu Yönetmeliği iptâlî şart ise de, gerekli incelemenin hangi yetkililerce (!) yapılabileceği dikkatle takibe değer.

TRT'nin, bir müsâbaka açma yerine (mâlûm ve muayyen) bestekârlara eser ısmarlama yoluna gidisine dikkati çekecek husus (para olmaması; (düzmece) müzik dolayısıyla patent sâhiplerine müracaattan başka çıkar yol görülememesi gerçek san'atçıların dikkat ve ibret nazarlarını celbetmelidir!

Türk kültürünün vazgeçilmez unsurlarından birinin daha tehlikede olduğunu ilmi delilleriyle ve etrafıca belirttik. Hitâbımız daha ziyâde istikbâle, san'at târihimize ise de; efkârı umûmiyenin, alâkadar Bakanlık ve TRT'den, müsbet icraat yanında ilmi ve mufassal mütâlâa da bekleyeceği çok tabiidir!

